

En Søndervangdrengs erindringer. Af Preben Sørensen, have 111.

Mit navn er Preben Sørensen, have 111, jeg er født i 1947.

Da jeg kom til verden havde mine forældre allerede haft have i Søndervang i 4 år. Min far, som er Åge Sørensen, var den første som stak spaden i Søndervangs jord. Han havde fridag den dag landmålerne gik i gang med at stikke grundene af. Man havde i forvejen trukket lod om havenumrene, så da de 4 pæle var sat i jorden på nummer 9, var det bare om at komme i gang.

At være barn i Søndervang var bare pragtfuldt. Vi var altid blandt dem der flyttede først ud og sidst hjem. Det kunne godt være lidt koldt i starten af sæsonen, der var jo ikke noget med vand inde i husene, så al vask foregik ude ved den kolde hane.

Vi var mange børn der legede på festpladsen dengang, ca. 20 stykker, så der var altid liv og glade dage. Søndag formiddag spillede de voksne kegler kl. 10. Dengang var det bestyrelsen som stod for keglebanen, og de skiftedes til at passe den og skrive resultater, så det var med at få opsnuset hvilket bestyrelsesmedlem der havde keglebanen i den uge. Når vedkommende kom ud af sin have stod vi tit 8-10 drenge og råbte i munden på hinanden, om vi måtte være keglerejsere, så vi kunne tjene til et par is. Vi fik 5 kr. hver for 3 timer plus 25 øre for hver otte om kongen, så det kan jo godt være vi kom til at sparke lidt diskret til keglerne, så der kom lidt flere ottere.

Vi havde havefest en gang hver sommer, så blev der lagt dansegulv ud på festpladsen som blev hegnet ind. Man kunne kun komme ind og danse, hvis man havde festtegn, der sad to mænd og kontrollerede ved indgangen. Det mest spændende efter sådan en fest var, når dansegulvet skulle tages op igen, så rendte vi unger og fandt småpenge, som de voksne havde tabt under deres udfoldelser på dansegulvet.

Vi var selv så heldige at få have først i halvfjerdsene, der var ikke så mange unge mennesker dengang i Søndervang, men som tiden gik kom der flere til. I 1981 var vi så nogle stykker der syntes der skete for lidt, så vi dannede aktivistforeningen Søndervang. Vi overtog keglebanen, som havde ligget stille et par år og fik gang i den. Vi tog kontakt til H/F Sydgrønsen, Nordre Vang og senere kom så Selandia til, som vi spiller turnering med den dag i dag. Samtidig lavede vi mange forskellige arrangementer, hvor af kan nævnes: hestevognstur hvor vi kørte ud i Kongelundskoven med vor medbragte mad, og rundt på det skønne Amager. Vi lavede også nattergaletur, klokken 24 mødtes man på festpladsen med sin cykel, madpakke, drikke og højt humør, hvorefter vi cyklede ud i skoven og hørte nattergalens sang. Der blev også kørt "Amager Rundt", vi lavede godt nok vor egen rute som var knap så lang. Viseaften startede også dengang med 150 medlemmer til spisning. Vi havde ikke noget hus, men et stort telt oppe på festpladsen, som vi var en hel dag om at rejse, så man lyttede til vejrudsigter flere dage i forvejen, for helt tæt var det jo ikke. I midten af 80'erne søgte vi Tuborgs Grønne Fond om midler til alle vore aktiviteter og fik tildelt 5000 kr. Vi købte fodboldtøj til foreningens børn, således at de kunne komme ud og dyrke sport med de andre kolonier. Den årlige børnetur som startede først i 80'erne bevirkede, at vi også fik kontakt til ældre medlemmer af foreningen, som meget gerne gav en hjælpende hånd på turene.

Vort årlige klunsemesterskab, som den dag i dag trækker mange aktører og publikum, kan vi takke en tidligere Søndervangdreng for, nemlig Hans Frederiksen, som fortsat interesserer sig meget for haveforeningens ve og vel.

Først i 1990'erne fik vi så endelig vedtaget, at Søndervang skulle have et foreningshus. I 1995 stod det færdigt, og sikken et hus vi har fået bygget ved frivillige hjælpere, det havde vi jo nok ikke fået til den pris uden dem.

I 1993 overtog jeg så som den tiende i rækken af marketendere, og kunne derfor ikke selv involvere mig i alle de arrangementer der stadig foregår, men deltager gerne hvis der er tid til det.

At Søndervang fortsat er et rart sted at være, kan jeg vel ikke bekræfte bedre end ved at fortælle, at i dag bor min søn, svigerdatter og to børnebørn også i foreningen.